

Vinný kmen a radost

Jan 15,1-11

1. čtení: Janovo evangelium 2,1-11 **Třetího dne byla svatba v Káně Galilejské. Byla tam Ježíšova matka; na svatbu byl pozván také Ježíš a jeho učedníci. Když se nedostávalo vína, řekla Ježíšovi jeho matka: "Už nemají víno."**

kázání: Janovo evangelium 15,1-11 **"Já jsem pravý vinný kmen a můj Otec je vinař. ... Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce; neboť beze mne nemůžete činit nic. ..."**

Bratři a sestry,

až se mi nechce nic říkat po tom kázání, které jste slyšeli a sami zpívali v té písni (Svítá 156 Kázání o svatbě v Káni Galilejské). To stačí.

Ale dobře. Když jsem přečetl tahle další Ježíšova slova, co z nich ve vás zůstalo? Já vím, bylo to hodně slov. A navíc je říká Ježíš a to znamená, že je to vždycky hrozně důležité a taky složité...že to člověk radši nechá být. Aby to náhodou nepochopil špatně. To je asi taky důvod, proč tu Bibli ani my křesťané vlastně moc nečteme. Škoda. Taková velká škoda.

Člověk si většinou z toho, co slyší vybere to, co se mu líbí, co nějak souzní s jeho životem, stavem, náladou. Nebo naopak to, čeho se bojí. To nás zasahuje silně. A obojí v té Ježíšově řeči najdeme. Že máme nést ovoce..no s tím určitě souzníme. Co by to bylo za víru, kdyby nebyla vidět. Kdyby se nepoznala na tom, co a jak to děláme. A důvody ke strachu tam jsou taky. Každá ratolest, která nenese ovoce Bůh odřízne a hodí na zem a ona uschne a pak bude hořet. No, to bych teda fakt nechtěl.

Taky funguje to, co se často opakuje. No nejvíc tam Ježíš mluví o ovoci a o zůstávání v něm, v Ježíšovi. To zní divně, zůstat v Ježíšovi. Kdoví, co to znamená. Ale nést ovoce, to je srozumitelnější obraz. To znamená něco udělat. Něco dobrého. K něčemu být. A to chápeme a taky zvládneme. Když se budeme aspoň trochu snažit, určitě nějaký to ovoce dáme. Aspoň něco, trochu. Takže...když se budu snažit, ponesu ovoce a tím pádem zůstanu v Ježíšovi. A bude to dobrý. Neuříznou mě a nehodí do ohně. Jo, to dává smysl. Takže, snaž se. Popřípadě se snaž víc. Nemůžeš? Přeidej. Zatni zuby a zaber. Seš chlap.To dáš.

Jo, dáš. A je potřeba aspoň občas takový povzbuzení slyšet. Zvláště nám, kteří máme problémy s leností a strachem vůbec něco zkusit udělat. Že to stejně nevyjde. Že budu k smíchu. A i kdyby ne, tak stejně bude pršet. Jediný lék na prokrastina ci je víte co? Zvednout zadek a začít něco dělat. To je v pořádku. Jen si k takovému povzbuzení prosím přečtete z bible něco jiného. Třeba v knize přísloví se hodně mluví o lenosti a nicnedělání. Ale tahle Ježíšova slova? Víte, o čem jsou?

Až si náhodou doma otevřete Bibli, něco si přečtete a nebudete si jisti, o čem že to je, zkuste se znova podívat na to, čím to začíná a čím to končí. To je zpravidla to nejdůležitější.

Takže čím začíná to Ježíšovo povídání? "Já jsem vinný kmen." Určitě už jste tuhle Ježíšovu větu slyšeli. Ale napadlo Vás někdy, že Ježíš tady mluví o vínu? Mohl si vybrat klidně jiný strom. Taky by to dávalo smysl. Mohl říci: Já jsem smrkový kmen a vy jste větve..a poneseš šišky. Jo, šišky jsou fajn. Dá se sněma třeba zatopit, když uschnou. Ale Ježíš tu mluví o vínu, o vinné révě, která má nést hrozny a z nich se má udělat víno a to se má pít a člověk má mít radost. K tomu je víno. Přečtete si žalm 104:1 Dobrořeč, má duše, Hospodinu! Hospodine, Bože můj, jsi neskonale velký, oděš ses velebnou důstojností. 104:15 "Dáváš víno pro radost lidskému srdci, až se tvář leskne víc než olej." A víte, co je první zvláštní věc, kterou Ježíš v tomhle Janově evangeliu udělá? No to, co jsme slyšeli v tom prvním čtení. Ježíš jde na svatbu. A když dojde víno, udělá Ježíš co? No víno. Spoustu vína. 500 litrů vína. Toho nejlepšího. Aby bylo veselo. A taky aby se ženich nemusel propadnout hanbou, že na jeho svatbě došlo víno. A taky byl Ježíš mezi lidma známý tím, že měl rád víno. A jídlo.

A čím ta Ježíšova slova končí? John 15:11 To jsem vám pověděl, aby moje radost byla ve vás a vaše radost aby byla plná." Celý to je o vínu a o radosti.

Je to o radosti pro ty, pro ty z nás, kteří se bojí, že jsou k ničemu. Ježíš tady mluví k učedníkům a vysvětluje jim, že od nich odejde. A oni najednou mají strach, že se jim zhroutí svět. Ježíš zmizí, a taky že zmizel a je po všem..a zůstává už jenom to, co dokážu vlastníma silama... . A Ježíš říká: Ne! Zkus se na ten svůj život a ten svůj zápas o smysl podívat jinak. Nezačínej od toho, co musíš udělat, aby Tvůj život k něčemu byl.

K čemu je přepracovaný strhaný člověk, který namísto v radosti žije neustále s pocitem, co všechno ještě nestihl a neudělal...a jestli by náhodou neměl být uříznut a hozen do ohně.? To přece není život. Zkus Boha zahlédnout jako toho, kterému jde hlavně o to, abys žil v radosti. V té radosti, která vyvěrá z lásky. To pak všechna ta Boží přikázání dostanou úplně novou příchut'. Nesnaž se bohu zalíbit. Už se mu líbíš. Nesnaž se tolik hrozně moc, aby tě mohl mít rád. On už Tě miluje. Tak se ze všeho nejvíc snaž s ním být..zůstávat v něm..a to ovoce, ten smysl přijde sám. A budeš z toho mít radost Ty i ti okolo Tebe.

Otázka není, jestli Bůh je..jistěže je..koukněte z okna..otázka zní: Kde je? Je vysoko v nebi a jenom kouká..popřípadě zapisuje? Nebo je pořád s námi? Dokonjce v nás. V každé naší touze po lásce a dobru a kráse. Ve všem dobrém a krásném a pravdivém, co se nám povede, je Bůh přítomen. V každém tom jakoby bezvýznamném rozhodnutí, kdy dáme přednost lásce před vlastním prospěchem...i kdyby si toho nikdo nevšiml...je Bůh. Ale pozor. Taky ve všem tom, co se podaří těm druhým.

Rázem můžeš vnímat svět jako velikou výstavu Božího umění...jako přehlídku toho, jakými neuvěřitelnými způsoby se bůh dokáže projevit...i v tom, koho nemáš rád.

Hledáme Boha v Bibli, v modlitbě, v tichu..v pravdě a lásce...nenajdeme ho taky v radosti a ve víně?

Díky Bohu...za víno a za radost. I tvářívtvář všemu smutku a bolesti.

Amen